

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

25 ноември 1986 година*

По съединени дела 201 и 202/85

с предмет преюдициално запитване отправено до Съда на основание член 177 от Договора за ЕИО от Conseil d'Etat du Grand-Duché de Luxembourg (Люксембург), в производството, висящо пред този съд между

- 1) **Marthe Kipgen**, по рождение **Klensch**, вдовица, търговец наименование Laiterie Ekabe, Eschweiler,
- 2) **Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitière Procola**, установена в Stolzembourg,
- 3) **Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitière Corelux**, установена в Berdorf,

и

Secrétaire d'État à l'Agriculture et à la Viticulture, Association agricole Luxlait, Люксембург, (по дело 201/85),

и между

Société civile exploitation agricole de Niederterhaff, Bertrange,

и

Secrétaire d'État à l'Agriculture et à la Viticulture, мандра Ekabe, Eschweiler, встъпила страна (дело 202/85 г.),

относно тълкуването на член 40, параграф 3 от Договора за ЕИО и на различни разпоредби от Регламент (ЕИО) № 857/84 на Съвета от 31 март 1984 г. за приемане на общи правила за прилагане на таксата, предвидена в член 5в от Регламент (ЕИО) № 894/68 в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 90, стр. 13), изменен с Регламент (ЕИО) № 590/85 на Съвета от 26 февруари 1985 г. (ОВ L 68, стр. 1) и с Регламент (ЕИО) № 1305/85 на Съвета от 23 май 1985 г. (ОВ L 137, стр. 12),

СЪДЪТ (пети състав),

в състав: г-н Y. Galmot, председател на състав, г-н G. Bosco, г-н U. Everling, г-н R. Joliet и г-н J. C. Moitinho de Almeida, съдии,

генерален адвокат: г-н Gordon Slynn,

секретар: г-н H. A. Rühl, главен администратор,

* Език на производството: френски.

като изслуша становищата на:

- за г-жа Marthe Klensch, се явява адв. Yves Prussen, от адвокатска колегия Люксембург
- за Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitière Procola и Corelux, и двете представени от адв. Fernand Entringer, avocat-avoué от Люксембург,
- за Société civile Exploitation agricole de Niederterhaff, се явява адв. Yves Prussen, от адвокатска колегия Люксембург,
- за люксембургското правителство, се явява г-н Ferdinand Hoffstetter, conseiller de direction adjoint към Министерство на земеделието и лозарството,
- за Комисията на Европейските общности, се явява г-жа Denise Sorasio, член на Правната служба,

като взе в предвид доклада от съдебното заседание и в следствие от устната фаза от 27 май 1986 г.,

след като изслуша становището на генералния адвокат на съдебното заседание на 8 юли 1986г.,

постанови настоящото,

Решение

1. С Решения от 21 юни 1985 г., получени в Съда на 1 юли 1985 г., Conseil d'Etat du Grand-Duché de Luxembourg (Държавният съвет на Великото херцогство Люксембург) е отнесъл по член 177 от Договора за ЕИО до Съда пет преюдициални въпроса, които са идентични в двете съединени дела, относно тълкуването на член 40, параграф 3 от Договора за ЕИО и на различни разпоредби от Регламент (ЕИО) № 857/84 на Съвета от 31 март 1984 г. за приемане на общи правила за прилагане на таксата, предвидена в член 5в от Регламент (ЕИО) № 894/68 в сектора на млякото и млечните продукти (ОВ L 90, стр. 13).

2. Въпросите са били повдигнати в хода на делата, заведени от три млекопреработвателни предприятия, а именно – тази на вдовицата Kirgen, която търгува под името Laiterie Ekabe, в Eschweiler, Associations agricoles pour la promotion de la commercialisation laitière Procola, в Stolzembourg, и Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitière Corelux, Berdorf (по дело 201/85), и от млекопроизводителя, Société civile exploitation agricole de Niederterhaff, в Bertrange (дело 202/85 г.), срещу Secrétaire d'État à l'Agriculture et à la Viticulture на Великото херцогство Люксембург.

3. Те са завели тези иски за отмяна на редица заповеди на държавния секретар за земеделието и лозарството, които регламентират референтните количества за целите на прилагането на уредбата на Общността за допълнителни такси върху млякото. В подкрепа на своите становища, ищите по главните дела твърдят, наред с другото, че е

имало нарушение на забраната за дискриминация между производителите и купувачите, предвидена в член 40, параграф 3 от Договора за ЕИО, както и на редица разпоредби от регламентите на Общността относно допълнителните такси върху млякото.

4. Направено е позоваване към доклада от изслушването за съответните разпоредби на Общността, люксембургското законодателство за прилагане на тези правила, както и становищата, подадени от ищците по главните дела и от правителството на Люксембург, и от Комисията, които оттук нататък ще бъдат упоменавани или коментирани само доколкото това е необходимо за аргументиране от страна на Съда.

5. С цел да оцени съответствието на националното законодателство с правото на Общността, Conseil d'État на Люксембург е спрял производството и е отнесъл следните въпроси за преюдициално решение:

„1) Дали член 40, параграф 3 от Договора за ЕИО, който предвижда, че общата организация на земеделските пазари не допуска каквато и да е дискриминация по отношение на производителите в Общността, забранява на държава-членка да избере като референтна година за определяне на референтното количество по член 5в, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 804/68 г., в изпълнение на член 2 от Регламент № 857/74 г., годината, посочена в член 2, параграф 1 от Регламент № 857/74 г., ако този избор води до облага за купувача, а оттам и за млекопроизводителите, които снабдяват този купувач, във вреда на другите производители и купувачите, снабдявани от тях?

2) Когато държава-членка е избрала 1981 г. като референтна година, дали член 2, параграфи 1 и 2 от Регламент № 857/74 позволява референтното количество, посочено в член 2, параграф 1 да бъде претегляно с процент, който варира на основата на нивото на доставки на някои категории от подлежащите на облагане, въпреки факта, че член 2, параграф 2 изрично предвижда, че такава възможност съществува, когато държавата-членка е избрала календарната 1982 или 1983 година като референтна година?

3) Дали общата схема на Регламент № 857/84 на Съвета, и по-специално член 2, параграф 2; член 4, параграф 2 и член 8, параграф 1 от него, позволява на държава-членка, която е избрала формула „Б” да добавя индивидуално референтно количество на производител, който е прекратил доставките в резултат на прекратяване на търгуването за резерва на купувача, когато този производител е снабдявал, наместо да добави това количество към националния резерв?

4) Дали Регламент № 857/84 на Съвета, и по-специално, член 4, параграф 2 от него, позволява на държава-членка да добави към резерва на последния купувач индивидуалното референтно количество на доставчик, който е прекратил производство, дори когато допълнителните количества, получени от националния резерв, са били добавени към него?

5) Ако отговорът на въпрос 4 е утвърдителен, позволява ли Регламент № 857/84 на Съвета референтното количество да бъде добавено към резерва на последния купувач, на когото бившият доставчик е доставял мляко в продължение най-малко на две години?”

По първия въпрос

6. С първия си въпрос националният съд пита, дали забраната за дискриминация, предвидена в член 40, параграф 3 от Договора за ЕИО, забранява на държава-членка да избере 1981 г. като референтна година по смисъла на член 2 от Регламент № 857/84 от 31 март 1984 г., ако прилагането на тази опция на нейната територия води до дискриминация между производителите в Общността.

7. Ищите по главните дела поддържат, че в резултат на развитието на люксембургския пазар на млечни продукти от 1981 г., изборът на 1981 г. като референтна година води до облагодетелстване на най-големия купувач, а именно - Luxlait, във вреда на другите купувачи. От своя страна, правителството на Люксембург твърди, че като е избрало 1981 г. като референтна година, то е взело предвид факта, че млекопреработвателните предприятия са структурирани различно по отношение на производството на мляко на техните производители. Според него, прилагането на която и да е формула за разпределяне на квотите следва да доведе до неравномерно разпределение на бремето сред различните оператори, в зависимост от етапа на развитие на съответните дейности. Комисията посочва, че възможността на държавите-членки да изберат една от няколко референтни години им позволява да изберат най-подходящата за тях година като има предвид структурите за производство и събиране на тяхната територия.

8. Според член 40, параграф 3 от Договора за ЕИО, общата организация на земеделските пазари, която следва да бъде установена в контекста на Общата селскостопанска политика трябва „да изключва дискриминацията между производителите или потребителите в рамките на Общността”. Тази разпоредба обхваща всички мерки относно общата организация на земеделските пазари, независимо от институцията, която ги е регламентирала. Следователно тя е задължителна за държавите-членки, когато те прилагат упоменатата обща организация на пазарите.

9. Това заключение се потвърждава и в трайната съдебна практика (Решенията от 19 октомври 1977 г., Ruckdeschel & Co. и Hanse Lagerhaus Stroh & Co. срещу Hauptzollamt Hamburg-St. Annen, по съединени дела 117/76 и 16/77, Recueil, стр. 1753; и SA Moulins et huileries de Pont-À-Mousson срещу ONIC, по съединените дела 124/76 и 20/77, Recueil, стр. 1795), в които Съдът е констатирал, че забраната за дискриминация, предвидена в член 40, параграф 3 от Договора за ЕИО е частен случай на общия принцип на равенството, който е един от основните принципи на правото на Общността. Този принцип задължава подобни ситуации да не бъдат третираны различно, освен ако разликата в третирането не е обективно оправдана.

10. Следователно когато правилата на Общността оставят свободата на държавите-членки да избират между различни методи на прилагане, държавите-членки са длъжни да спазват принципа, посочен в член 40, параграф 3. Този принцип се прилага например тогава, когато държавата-членка може да избира от няколко възможности като в настоящия случай, където те могат да изберат за референтна година 1981 г., или при определени условия - 1982 или 1983 г.

11. Следователно при такива обстоятелства държавата-членка не може да избере тази възможност, чието прилагане на нейната територия би довело до създаване, пряко или непряко, на дискриминация между съответните производители, по смисъла на член 40,

параграф 3 от Договора, като се вземат предвид конкретните условия на нейния пазар, и по-специално структурите за земеделски дейности, извършвани на нейна територия.

12. На това основание в отговор на първия въпрос на националния съд следва да бъде постановено, че забраната за дискриминация, предвидена в член 40, параграф 3 от Договора, забранява на държава-членка да избере 1981 г. като референтна година в изпълнение на член 2 от Регламент № 857/84 на Съвета от 31 март 1984 г., ако в резултат на конкретните условия на пазара на тази държава, прилагането на тази опция на нейната територия води до дискриминация между производителите в Общността.

По втория въпрос

13. С втория си въпрос националният съд по същество пита, дали член 2 от Регламент № 857/84 от 31 март 1984 г. позволява на държава-членка, която е избрала 1981 г. като референтна година, да определя референтните количества за купувачите, като претегля количеството мляко, закупено то тях през тази година, с процент, който варира на основата на нивото на доставки на някои категории лица, които подлежат на облагане.

14. От самата формулировка на член 2 от Регламент № 857/84 е видно, че опцията за прилагане на различни референтни количества в съответствие с категориите лица, които подлежат на облагане, която е предвидена с цел да се вземат предвид структурните промени, извършени след 1981 г., е достъпна за държавите-членки, само ако те изберат 1982 или 1983 г. за референтна година.

15. Това тълкуване, основано на формулировката на въпросната разпоредба, също така е в съответствие с общата схема на установената система. Както Комисията правилно посочва, член 2 от Регламент № 857/84 има за цел да предостави на държавите-членки избор между два метода за определяне на референтните количества. Те могат да направят това било то на основата на 1981 г. - в който случай те не трябва да вземат предвид последвалите развития, освен при някои конкретни обстоятелства, изчерпателно посочени в регламентите, било то на основата на референтна година, която е по-близо до датата на влизане в сила на системата - в който случай те следва да вземат предвид развитията в производството и събирането към този момент. Тъй като обаче тези два метода са коренно различни, не е възможно комбиниране на части от тях.

16. Следователно отговорът на втория въпрос следва да бъде, че член 2 от Регламент № 857/84 на Съвета от 31 март 1984 г. забранява, с изключение на случаите, изрично предвидени в правилата, на държава-членка, която е избрала 1981 г. за референтна година в изпълнение на тази разпоредба, да определя референтните количества за купувачите, като претегля количеството мляко, закупено от тях през 1981 г., с процент, вариращ на основата на нивото на доставки на някои категории лица, които подлежат на облагане.

По третия и четвъртия въпрос

17. С третия и четвъртия въпрос Съдът по същество пита, дали Регламент № 857/84 на Съвета от 31 март 1984 г. позволява на държава-членка, която е избрала формула „Б” да прехвърля индивидуалното референтно количество на производител, който е прекратил производството на референтното количество, на купувача, на когото този

производител е доставял млякото към момента на прекратяване на производството от негова страна, наместо да добави това количество към националния резерв дори когато допълнителните количества, изведени от националния резерв са били добавени към референтното количество на този производител.

18. Ищците по главните дела поддържат, че действащото в Люксембург национално законодателство от този вид, по силата на което индивидуалните референтни количества на фирмите, които са прекратили производство, се прехвърлят на техните млекопреработватели, води до неоснователна привилегия за доставчиците на тези млекопреработватели във вреда на доставчиците на други млекопреработватели. От своя страна, правителството на Люксембург и Комисията твърдят, че според правилата на Общността референтните количества на купувачите следва да бъдат определени като се има предвид действително събраните количества през референтната година, освен в случаите, когато определена разпоредба не позволи последващи събития да бъдат взети предвид.

19. В тази връзка следва да се има предвид, че член 7, параграф 2 от Регламент № 857/84 във връзка с член 6, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕИО) № 1371/84 на Комисията от 16 май 1984 г., който регламентира подробните правила за прилагането на допълнителната такса, посочена в член 5в от Регламент (ЕИО) № 804/68 (ОВ L 132, стр. 11) предвижда, че при прилагане на формула „Б” референтното количество на купувача следва да бъде коригирано, *inter alia*, с цел да се вземат предвид промените при производителите от един купувач на друг, при условие че държавите-членки са в състояние да осигурят, че част от въпросните количества се добавят към резерва, посочен в член 5 от Регламент № 857/84 (националния резерв). В допълнение към това, член 4, параграф 1, буква а) и член 4, параграф 2 от Регламент № 857/84 предвижда добавяне към националния резерв на освободените референтни количества, когато държавите-членки предоставят компенсация на производителите, които се ангажират окончателно да прекратят производството на мляко.

20. В съответните правила на Общността не съществува правило за коригиране на референтните количества в случай на доброволно прекратяване на производството. Следователно следва да бъде разгледан въпросът, дали при липсата на изрична разпоредба в този смисъл, такава хипотеза следва да бъде третирана по същия начин, като случаите, упоменати в упоменатите по-горе разпоредби.

21. В тази връзка е уместно да се посочи, че в Решението си от 13 декември 1983 г. по дело 218/82 г., (Комисията срещу Съвета, Recueil, стр. 4063), Съдът е изразил становището, че когато е необходимо тълкуване на разпоредба от вторичното право на Общността, доколкото това е възможно следва да бъде дадено предпочитание на тълкуване, което осигурява съвместимостта на разпоредбата с Договора; в настоящия случай по-специално следва да бъде обърнато вниманието на изискването да не се дискриминира между производителите на Общността, което е предвидено в член 40, параграф 3 от Договора за ЕИО.

22. Едно тълкуване на регламента, според което количеството индивидуално референтно количество на производител, който е прекратил търговията доброволно, следва да остане на разположението на купувача, би довело до дискриминация между производителите. Купувачът би бил в състояние да прехвърли това количество на своите производители и по такъв начин да ги облагодетелства неоснователно в

сравнение с производителите, които снабдяват другите купувачи. В допълнение към това, такова тълкуване би довело до обвързване с бившия си купувач на производител, който е прекратил, но желае отново да започне производството, и не би му позволило в този случай да избере друг купувач. Независимо от това, такъв ефект може да бъде избегнат, като упоменатите по-горе разпоредби на Регламент 857/84 се тълкуват като означаващи, че системата за коригиране на референтните количества се прилага, *mutatis mutandis*, когато производителят е прекратил производството доброволно. Още повече по време на обсъждането пред Съда не беше представено никакво съображение, налагащо случаите на производители, които прекратяват производството след получаване на компенсация, да бъдат третираны различно от случаите на производители, които прекратяват производството доброволно.

23. Тези съображения се прилагат *a fortiori*, когато на въпросния производител е отпуснато допълнително количество, изведено от националния резерв в изпълнение на член 3 или член 4 от Регламент № 857/84 г., например в контекста на прилагането на план за развитие.

24. Следователно в отговор на третия и четвъртия въпрос следва да бъде постановено, че Регламент № 857/84 на Съвета от 31 март 1984 г. забранява на държава-членка, която е избрала формула „Б”, да добавя индивидуалното референтно количество на производителя, който е прекратил производството, към индивидуалното количество на купувач, когато този производител е снабдявал с мляко по времето на прекратяването на производството, вместо да го добави към националния резерв.

По петия въпрос

25. Тъй като петият въпрос е поставен, само ако на четвъртия въпрос е даден утвърдителен отговор, не е необходимо да се отговаря на него.

По съдебните разноски

26. Разноските, направени от правителството на Люксембург и от Комисията, които представиха становища пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред националната юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът (пети състав),

като се произнася по въпросите, поставени пред него от Conseil d'Etat du Grand-Duché de Luxembourg с Решение от 21 юни 1985 г., реши:

1) Забраната за дискриминация, предвидена в член 40, параграф 3 от Договора, забранява на държава-членка да избере 1981 г. като референтна година в изпълнение на член 2 от Регламент № 857/84 на Съвета от 31 март 1984 г., ако в резултат на конкретните условия на пазара на тази държава, прилагането на тази опция на нейната територия води до дискриминация между производителите в Общността.

2) Член 2 от Регламент № 857/84 на Съвета от 31 март 1984 г. забранява, с изключение на случаите, изрично предвидени в правилата, на държава-членка, която е избрала 1981 г. за референтна година в изпълнение на тази разпоредба, да определя референтните количества за купувачите, като претегля количеството мляко, закупено то тях през 1981 г., с процент, който варира на основата на нивото на доставки на някои категории лица, които подлежат на облагане.

3) Регламент № 857/84 на Съвета от 31 март 1984 г. забранява на държава-членка, която е избрала формула „Б”, да добавя индивидуалното референтно количество на производителя, който е прекратил производството, към индивидуалното количество на купувач, когото този производител е снабдявал с мляко по времето на прекратяването на производството, наместо да го добави към националния резерв.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 25 ноември 1986 година.

Подписи